

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 38. Subsidium Papæ denegat Germania.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

Secul. XIV.
A. C. 1359.

Bzov. 1359.

n. 12.

Rayn. eod.

n. 1.

lius natu major, de quo agitur, in ipso ætatis flore Ordini Dominicano nomen dedit moerente matre sua Maria Hispanica: quæ Papæ per litteras exposuit, ex Principis abitu totum agrum Alenconensem manere obnoxium gravissimis damnis & cladibus; si spectarentur turbæ ac bella tunc in regione grassantia: se proin orare, ut Papa ærumnas averteret. Is Joannem Montis Ferrati Marchionem per epistolam rogavit, ut injectam Carolo mentem probe perquireret, confirmaretque magis, si esset solida; sin levitas juvenilis, eum reduceret. Dabat 23 Jun. an. 1359. Perseveravit Carolus, & postmodum evasit Archiepiscopus Lugdunensis.

§. XXXVIII.

Subsidium Papæ denegat Germania.

2. Vit. Inn.
p. 350.
Chr. Hirs.
p. 234.

Die sabbati 14 Oct. 1357 Papa Innocentius Philippum Cabassolum Episcopum Cabellionensem in Germaniam miserat, ut decimum denarium de cunctis proventibus ecclesiasticis colligeret in augmentum ærarii Apostolici. Ob petitionem hujus subsidii extraordinarii Clerus trium provinciarum Coloniensis, Trevirensis, & Moguntinæ cum Abbatibus multis congregatus communi voce statuit Papæ nihil largiri: & hoc responsum

sum Nuncio Philippo, qui tum Moguntia^{Secul. XIV.} agebat, reddidit. Mox dein datis ad ^{A. C. 1359.} reliquas Germaniæ provincias litteris Clerum omnem, cunctosque Monachos ad suam perduxit sententiam: quin etiam ad Papam causas recusationis perscripsit. Qui discordiam in Ecclesia veritus rem silentio prætermisit.

At Imperator Carolus ob hanc Papæ postulationem cunctos Imperii Principes Moguntiam convocavit anno 1359. Multi eo venerunt, inter alios Bavariæ ac Saxoniae Duces. Auditus ibi Nuncius Papæ postulatum illis persuadere studuit. Quid ei responderetur, consultare iussi Viri doctissimi; quorum in numero erat Conradus Alzejanus Ruperti Comitis Palatini Cancellarius, quem pro Clero dicere volebant Principes. Igitur in medio conventu sermonem habuit, cujus hæc est summa:

Romani Germaniam semper pro aurifodina habitam exhauriendi modos varios invenerunt. Quid dat huic regno Papa nisi verba & litteras? Cuncta conferat beneficia! sed horum reditus relinquat iis, qui hæc administrant! Satis pecuniæ mittimus in Italiam pro mercibus, & Avenionem pro nostris filiis ibi discentibus litteras, aut petentibus beneficia, ut ne dicam, ementibus. Nemo vestrum, o Principes, ignorat, ex Germania

Saecul. XIV. mania quotannis ad curiam Papæ ma-
 A.C. 1359. gnâ auri & argenti vim deferri pro con-
 firmandis Præsulibus, impetrandis bene-
 ficiis, decidendis litibus, admittendis
 appellationibus ad sacram Sedem; pro
 legum laxamentis, absolutionibus, in-
 dulgentiis, privilegiis, cæterisque gratis.
 Ab omni vetustate Archiepiscopi ratas
 habebant electiones Suffraganeorum
 Præsulum: Joannes XXII fuit, qui hoc
 illis jus ætate nostra per vim eripuit. Et
 ecce! Papa insuper a Clero subsidium
 novum & inauditum exigit, censuras mi-
 nitans iis, qui obsisterent, aut non pare-
 rent. Obstate principiis mali hujus; nec
 imponi vobis tam probrosæ servitutis
 jugum sinite!

Postridie Imperator ac Principes ac-
 cito Nuncio respondebant, Clerum haud
 posse pendere subsidium tam extraordi-
 narium; ac præcipue Carolum indignari
 hoc onus a Papa Germanis potius,
 quam reliquis Europæ gentibus injun-
 ctum. Commotus itaque aiebat: Do-
 mine Præsul! Cur Papa tantum pecunie
 a Clero poseit, nec eum corrigere co-
 gitat? Vides, quam ducat vitam; quan-
 ta sit ejus avaritia, superbia, luxus, &
 mollitia.

Sup. §. 20. Hæc loquens observabat in conventu
 Conradum Falkensteinium Canonicum
 Moguntinum, qui fuerat Adjutor Archie-
 piscopi

piscopi Henrici; & postea evasit Archie-^{sæcul. XIV.}
 piscopus Trevirensis. Gerebat tegmen A.C.1359.
 capitis magnificentum, auro gemmisque or-
 natum: quod Imperator imponens sibi
 dabat Conrado suum nudo ex panno con-
 stans. Tum ad Principes conversus,
 Quid videtur vobis, inquiebat: nonne
 per hoc tegmen Equiti quam Canonico
 similior sum? Et suum repetens ad Ger-
 lacum Archiepiscopum Moguntinum di-
 cebat: Per fidem nobis debitam impe-
 ramus tibi, ut Clerum tuum secundum
 Canones emendes. Rebellium ac inob-
 sequentium fructus annuos occupabis no-
 stro addicendos fisco: immo, si opus erit,
 carceribus mandabis refractarios. Ea-
 dem mandabat cæteris regni Episcopis.

Nuncius Philippus accepta hac repul-
 sa Clerum Germaniæ in Papam con-
 spirasse videns, post dies octo cum suis
 domesticis Rheno descendit Coloniam;
 unde Avenionem rediit. Papa rem edo-
 ctus ne profus nihil acciperet, per totam
 tere Germaniam misit nuncios, qui dimi-
 dios fructus omnium beneficiorum tunc
 vacantium, & quæ vacarint intra bien-
 nium, colligerent ærario Apostolico re-
 servandos.

Germanici Cleri vita licentior ex par-
 te provenit civilibus a bellis & schismate,
 quod fovit Ludovicus Bavarus. Malo
 remedium allaturus Carolus Imperator

Sæcul. XIV. ea, quæ in comitiis Moguntinis ore præ-
A.C. 1359. ceperat, insuper scripsit Episcopis, mini-
 -tans se proventus ecclesiasticos per Prin-
 cipes profanos in sequestro poni jussurum.
 Tum Papa 20 Aprilis litteras ad eum ta-
Rayn. 1359. les dedit: Laudamus tuum pietatis stu-
n. 11. dium. Sed cave, ne id, quod bono agis
 animo, officiat dignitati Sacræ Sedis, ac
 libertati ecclesiasticæ. Igitur oramus, ut
 a comminationibus sequestri abstineas;
 atque si quem effectum habuerunt, rem
 in statum pristinum restituas. Præfules
 vero, quos maxime idoneos censueris,
 excita, ut contra talem Clerum munere
 fungantur suo. Idem nos eis inculcabi-
 mus.

Papa reapse 29 ejusdem mensis ad
 Archiepiscopos Moguntiaë, Trevirorum,
 Coloniaë, Bremæ, ac Salisburgi scripsit
 in hanc sententiam: Ut nuperrime audi-
 vimus; in Germania complures Eccle-
 siastici, etiam Episcopi quidam suis ob-
 sequentes animis imitantur homines pro-
 fanos, participant ludos Trojæ, seu eque-
 stris pugnaë simulacra, & alia exercitia
 militaria: gerunt vestes, calceos, & or-
 natus sibi prohibitos: & ita dissipant bo-
 na pauperum magna populi offensione.
 Idcirco vos jubemus hos errores in omni-
 bus Clericis cujuscunque gradus & di-
 gnitatis reprimere, curareque, ut status
 sui gravitatem ac modestiam colant. E-
 piscopos

piscopos quoque Suffraganeos vestros mon-
nebitis, ut obnoxii sibi Cleri moribus pa-
ri modo invigilent.

Sæcul. XIV.
A.C. 1359.

§. XXXIX.

Imperatoria sanctio pro Clero.

Carolus ex parte sua pro conservandis
Ecclesiæ juribus sanctionem edidit
sequentem: Ut Moguntiaë, Coloniaë, ac
Magdeburgi Collegia Metropolitana no-
bis conquesta sunt: quidam Duces, Co-
mites, Barones, aliique Domini profani,
nonnulli Consules, ac Rectores urbium &
oppidorum contra Clerum ac ejus jura,
libertatem & privilegia fecerunt decreta,
edictaque; exempli gratia, ne bona pro-
fana transferrentur in potestatem Eccle-
siæ; ne Clerici majores nacti Ordines
admitterentur ad poscendum dicendum-
ve testimonium in rebus civilibus, præ-
sertim in causis piis; atque ne laici sa-
cra detestatione devincti ac denunciati a
foro profano arcerentur. Præterea hi
Domini, & hi Magistratus occupant de-
tinentque Clericorum bona; diminuunt,
& constringunt dona Christianorum; ex-
torquent tributa, & alias pensiones de
bonis ecclesiasticis; diripiunt, & incen-
dunt domos, ac prædia; recusant in acta
referre, ac sigillo munire pactiones legi-
timas Clericos inter laicosque conflatas;

Gold. constit.
to. 2. p. 92.